

[Sigsgaard.]

bestemmelser. Genindførelsen af retten til afskrivning på bindende kontrakt er jo ganske særlig urimelig.

Alt i alt er vi lige så negativt indstillede over for regeringens forslag, som vi var ved første behandling. Dengang bad vi finansministeren oplyse, hvor stort provenutabet ville blive, såfremt regeringens forslag blev gennemført, altså hvor stort et ekstrabeløb det øvrige samfund skulle yde til erhvervslivet. Vi fik ikke dengang noget svar, og derfor spørger jeg igen ministeren, om han slet ikke har foretaget beregninger over de økonomiske konsekvenser af denne lovgivning.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg tror, jeg må sige, at det ville være helt umuligt at foretage blot nogenlunde eksakte beregninger over de økonomiske konsekvenser. Det kommer jo også an på, om lovene, som de tilsigter, i sig selv fremkalder en øget økonomisk aktivitet og dermed større indtjening for samfundet som helhed.

Jeg vil gerne takke udvalget for det meget store arbejde, det har udført med denne lovgivning, og jeg vil også i denne forbindelse takke udvalgsmindretallet, da jeg jo ved, det har arbejdet meget sagligt med de spørgsmål, der har været til drøftelse. Det fremgik jo også af hr. Grünbaums indlæg, men hr. Grünbaum gjorde nogle bemærkninger om, hvorfor man ikke havde opnået bred enighed i udvalget. Det spørgsmål er jeg ikke i stand til at besvare, men jeg kan i hvert fald sige, at en finansminister eller enhver minister, der fremsætter et forslag her i tinget, naturligvis har til opgave at se at få skaffet det bredest mulige flertal bag dette forslag, og jeg tror, det er det, der er sket i dette tilfælde.

Der er af et flertal i udvalget, som det fremgår af ændringsforslagene, ønsket nogle ændringer i butiksafskrivningsreglerne, og dem har jeg tilsluttet mig, også fordi jeg ikke mener, de går principielt imod de tanker, jeg selv har, selv om de ikke var med ved fremsættelsen, der jo var en forelæggelse af det nedsatte afskrivningsudvalgs forslag på dette område.

Jeg tror i det hele taget man skal vænne sig til under denne regering, at de medlemmer af folketinget, som ikke er medlemmer

af regeringen, har en større frihed til at påvirke lovgivningen, end man måske kendte det i den socialdemokratiske regerings tid for den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det er klart, at regeringens opgave er at udforme lovforslagene, men det er folketingets opgave eller flertallets opgave at se at enes om det, de synes skal være den endelige lov. Sådan er nu arbejdsfordelingen mellem regering og folketing.

Hvad angår spørgsmålet om planlægningsudvalget og de ekstraordinære afskrivningsregler for egnsudviklingsområdet, kan jeg kun bekræfte den fremstilling, hr. Grünbaum gav; jeg har over for hr. Erling Dinesen sagt, at denne sag efter regeringsbeslutning var henvist til behandling i regeringens planlægningsudvalg, og jeg kan også kun beklage ved denne lejlighed, at dette planlægningsudvalg ikke er blevet færdigt så betids, at resultatet af dets arbejde og overvejelser kunne være indgået i folketingets afskrivningsudvalgs arbejde. Dermed er jo givet, at hvis arbejdet med dette problem ender i en positiv løsning — hvad jeg ikke kan sige noget om, da jeg ikke selv er medlem af regeringens planlægningsudvalg — kan forslag først komme frem til efteråret.

Hr. Aksel Larsen og andre ærede ordførere var inde på spørgsmålet om forhøjelsen af bilafskrivningerne. Dertil er vel kun det at sige, at hvis man ser på, hvor mange år disse 35.000 kr. har været gældende, så ved vi alle, at der er foregået forhøjelser af bilpriserne, ikke mindst som følge af merværdiafgiften, som i fjor blev indført med 10 pct. og i år er forhøjet til 12½ pct. — og dette motiverer vel tilstrækkeligt forhøjelsen fra 35.000 kr. til 40.000 kr.

Jeg skal i øvrigt til sidst sige tak og beklage, at der ikke er blevet fuld enighed om denne lovgivning, men håbe, at dette kan ske ved tredje behandling, så man i hvert fald ved den endelige vedtagelse i det høje ting opnår enstemmighed.

Grünbaum: Nu kan man jo godt af en debat som den, vi har her i dag, få det indtryk, at der er større uenighed, end der i virkeligheden er; og dette indtryk kunne blive bestyrket ikke mindst ved de udtalelser, som kom fra de ærede ordførere for venstre og de konservative, særlig fra